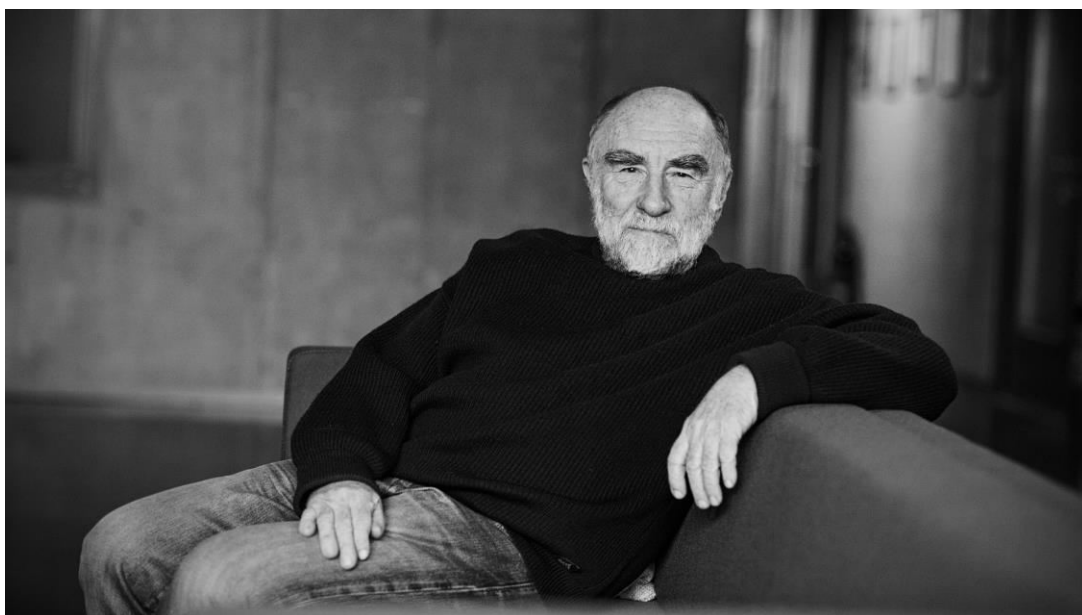

Scénář k rozhlasové reportáži

IVAN BINAR

Zš. Františky Plamínkové pod vedením
Mgr. Kateřiny Střelické

Zpracovaly: Vagnerová, Hrabalová,
Pförtnerová a Bendlová

IVAN BINAR

Dostaly jsme možnost setkat se s velmi inspirativní a moudrou osobou, panem Ivanem Binarem. Měl krásné dětství, které často trávil u svých prarodičů na zahradě. Během studia na vysoké škole v Opavě založil studentské divadélko s názvem Pod Okapem.

" Tam jsme hráli různé takové kabarety a malé formy. To bylo inspirováno trochu Prahou. Tady měli ten Semafor." (8:32-8:41)

I přes pár překážek dokončil vysokou školu. Prošel si různými povoláními. Byl pedagogem, pracoval v krajském domě pionýrů a mládeže. Poté přišla nabídka od redakce časopisu Tramp.

" To byl takový měsíčník. Podtitul to mělo - Měsíčník pro milovníky přírody a volnosti. To bylo fajn, to byla pěkná práce. Hlavně jsem se zabýval tou redaktorskou prací." (7:40-8:00)

Souběžně s redaktorstvím se věnoval novému divadélku Waterloo. Někteří členové divadla začali psát muzikál na téma knížky, kterou museli číst ve škole - Syn pluku od sovětského autora Valentina Katajeva.

"Ti hoši, kteří to psali, si začali dělat šoufky ze sovětských vojáků, ale pořad ještě nebyl srpen" (10:12-10:17)

Muzikál dopsali během okupace Československa roku 1968.

"Ten jeden z těch autorů - Petr Podhrázký odjel do Mongolska na brigádu. Tam ho právě zastihla ta okupace a on toho Syna pluku, ten muzikál, dopsal pod vlivem těch událostí. Takže to vyznělo velmi protisovětsky. (10:45-10:58)

Redakce časopisu Tramp uspořádala radu, kde odpívali všechny písničky z muzikálu. Někdo je ale udal.

"Estébáci se toho chopili a začali vyšetřovat všechny okolnosti. Kupodivu zatkli mě a Petra Podhrázkého, který byl spoluautorem toho Syna pluku. Já jsem tam akorát hrál v tom, ale byl jsem redaktorem časopisu Tramp a jim se to náramně hodilo dohromady. " (13:27-13:52)

Byl pět měsíců ve věznici v Ostravě. Lidé z STB měli proti panu Binarovi plno důkazů.

"Ještě mě našli při domovní prohlídce nějakou moji publikovanou povídku v časopise Kurýr a bylo to takové znechucení tou okupací." (15:02-15:08) (15:16-15:18)

Poté byl pan Ivan Binar poslán k soudu, který ho odsoudil do vazby na rok. Pro pana Binara bylo vězení velmi těžké.

"Jste tam s lidma, který jste si nevybrali. Byli dost hnusní, protože jsou to zločinci, ale musíte s nima nějak vyjít. " (16:42-16:52)

Pan Binar měl velký strach o budoucnost. Báł se, protože nevěděl, co bude, až se vrátí zpět domů ke své rodině. Byl jsi ale jistý, že to nebudou mít jednoduché.

"Je vám úplně jasné ,že když vás propustí, tak je konec s vašimi cíli, sny a s tím, co byste chtěli dělat."
(17:32-17:43)

Na závěr pan Binar řekl své životní motto.

"Jak říkal Masaryk: Nelhat a nekrást." (46:00-46:04)

Zpracovaly: Tereza Vagnerová, Eliška Hrabalová, Julie Pfortnerová a Aneta Bendlová